

## اعتصاب عمومی

### فصل سوم از «مسائل انقلاب بریتانیا»، جلد دوم

رفقا، در همین حال که با شما صحبت می‌کنم، معدنچیان بریتانیا مشغول اعتصاب هستند. اعتصاب عمومی خفه شده است، اما معدنچیان به اعتصاب ادامه می‌دهند. تردیدی نیست که این اعتصاب معدنچیان، در دل خود عناصر بالقوه انقلابی جدیدی دارد. اما نتیجه هر چه باشد، مبارزه‌ی معدنچیان، مبارزه‌ی طبقه‌ی کارگر جهان و از این رو مبارزه‌ی ما نیز هست. از اعتصاب عمومی هیچ عقب‌گردی وجود ندارد. بیجا نخواهد بود که در این نشست به یک واقعیت ظاهراً کوچک، اما معنادار، اشاره کنم: اهمیت اعتصاب، خود را در ایجاد پدیده‌هایی مانند شکل‌گیری روزنامه‌های دیواری و کارگر-روزنامه‌نگاران در میان طبقه‌ی کارگر بریتانیا نشان داد. روزنامه‌ی دیواری در بریتانیا! هیچ کسی تا قبل از اعتصاب خواب چنین چیزی را هم نمی‌دید، اما دو یا سه هفته بعد روزنامه‌های دیواری در این جا ظاهر شدند. یک اعتصاب عمومی شکل گرفته، هیچ روزنامه‌ای در کار نیست، کارگران نیازمند ارتباطات هستند و اینگونه است که روزنامه‌ی دیواری از راه می‌رسد.

اعتصاب عمومی آن قدر به دست سرمایه‌داران خفه نشد که به دست رهبران خانن و پیمان شکن شد. اعتصاب معدنچیان ادامه دارد و اگر علائم گمراه کننده نباشند، این اعتصاب تند و تیز خواهد بود. بریتانیا وارد یک دوره از شوک‌های انقلابی طولانی مدت شده است. البته وقفه‌ها و رخوت‌هایی هم وجود خواهد داشت. اما «تایمز» نخواهد توانست به زندگی صلح‌آمیز و کامیابی که مایل است بازگردد.

خیزش عظیمی که در ایام اعتصاب عمومی بریتانیا در این کشور تجربه شد، نمایشی حقیقتاً عظیم از پیوندهای بسیار نزدیکی بود که توده های کارگر اتحاد شوروی ما را با زندگی و مبارزه ی پرولتاریای بریتانیا و طبقه ی کارگر در کلیت خود وصل می کند.

وقتی کارگران ما پول جمع آوری کردند و اتحادیه های کارگری این پول را به دست اعتصاب کنندگان رساندند، مطبوعات بورژوازی بریتانیا نوشتند که روس ها از زاویه ی میهن پرستی مشغول حمایت از اعتصاب هستند، تا اقتصاد بریتانیا را متلاشی کنند. عجیب است که چند هفته قبل از اعتصاب، برتراند راسل، این شبه سوسیالیست بریتانیایی، نوشت که مواضع و توصیه های بلشویک ها درباره ی تحولات انقلابی بریتانیا را میهن پرستی آن ها دیکته می کند. یعنی روس ها می خواهند بریتانیا را به یک قیام مسلحانه بکشانند و برای تقویت جایگاه خود، سقوط بریتانیا را رقم بزنند.

این حضرات فراموش می کنند که سال ۱۹۱۷، «آرتور هندرسن»، یک شبه سوسیالیست بریتانیایی و از رهبران ادعایی ولی خائنین واقعی اعتصاب عمومی اخیر، در پتروگراد نزد ما آمد. چیزی که به ما گفت، کم و بیش به این شکل بود: «بلشویک ها، خائن به روسیه هستند. آن ها به امپریالیزم آلمان خدمت می کنند. حتی یک قطره خون احساس سالم ملی یا میهن پرستی در رگ آن ها نیست. منشویک ها و سوسیال رولوسیونرها، میهن پرست هایی هستند که از مبارزه برای استقلال ملی و دموکراسی دفاع می کنند».

بنابراین او صدای سوسیالیزم رسمی بریتانیا را در سال ۱۹۱۷، در حساس ترین لحظه ای که بلشویک ها مشغول نبرد با جنگ امریالیستی بودند، به ما رساند. اما اکنون هنگامی که کمینترن همان اصول و روش ها را در خاک بریتانیا می کارد، وقتی مسیر عینی رویدادها و موقعیت اقتصاد بریتانیا و رشد

تضادها و وضعیت درمانده ی پرولتاریای بریتانیا در سرمایه داری منحط را منعکس می کند، زمانی که همه ی این شرایط به همین ترتیب روش های بلشویک ها را در خاک بریتانیا می کارند، آن وقت همان آقای هندرسن، همراه با «دیلی میل» از یکسو و راسل از سوی دیگر، دیگر نمی گویند که بلشویک ها نسبت به کشور خود خائن و فرصت طلب هستند. خیر، او می گوید: «بلشویک ها میهن پرست های حيله گری هستند، آن ها به ایده ی ملی روسیه ی بزرگ خدمت می کنند، آرزو دارند همان سیاست تزار را ادامه دهند و قدرت بریتانیای کهن را تضعیف کنند». این حضرات سنگ اندازی می کنند، دروغ می گویند و بعد نظراتشان را به کل تغییر می دهند. ما همانی که بودیم باقی می مانیم. چه آقایان «هندرسن» ما را خانن به روسیه بنامند و چه تشنه خون ترین میهن پرستان روس، برای ما اهمیتی ندارد. ما همانی که بودیم، بوده ایم، هستیم و خواهیم بود. اگر ما میهن پرست هستیم، در آن صورت نسبت به کل طبقه ی کارگر، از جمله کارگران بریتانیا، و نسبت به انقلاب پرولتاری جهانی میهن پرست هستیم! از سخنرانی کنفرانس سراسری کارگران کشاورز روسیه، ۲۸ ژوئن ۱۹۲۶ (برای برابری، علیه بوروکراتیزم، برای سوسیالیزم!)

تروتسکی  
مه ۱۹۲۶

ترجمه: آرام نوبخت

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: [yasharazarri@gmail.com](mailto:yasharazarri@gmail.com)

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۹۵